

názor je mylný. Hľadiac k vedľajšiemu trestu straty zastávaného úradu alebo postavenia (§ 484 tr. zák.), je trestnosť činu podľa § 473 tr. zák. ťažšia než trestnosť prečinu podľa §§ 301 a 302 tr. zák. Na tom nič nemení to, že pri prečine podľa § 301 tr. zák. musí byť vedľajší peňažitý trest vždy uložený, kým vyslovenie straty zastávaného úradu alebo postavenia môže súd podľa § 36 tr. nov. pominúť. Pre posúdenie, ako je trestný dotyčný čin, je smerodajná len sadzba v zákone ustanovená a nie okolnosť, že súd môže z volajakého dôvodu vymerať menší trest. Okrem toho treba uvážiť aj to, že zákon nariaďuje stíhanie prečinu podľa § 473 tr. zák. z úradnej moci, kým proti páchatel'ovi prečinu ľahkého ublíženia na tele podľa § 301 tr. zák. sa zakročí len na návrh poškodeného. Je teda prečin zneužitia úradnej moci podľa § 473 tr. zák. prísnejšie trestný než prečin ľahkého poškodenia na tele. Zmätočná sťažnosť tedy mylne žiada, aby čin obžalovanej bol posúdený len jako prečin ľahkého poškodenia na tele podľa § 301 tr. zák. a aby pre nedostatok súkromného návrhu (§ 385 č. 1 c) tr. p.) bol vyneseny sprostňujúci rozsudok. Zmätočná sťažnosť, pokiaľ uplatňuje dôvody zmätku podľa § 385 č. 1 b), c) tr. p., je tedy bezzákladná a preto bola zamietnutá podľa 1. odst. § 36 por. nov.

Čís. 4681.

Poškodený nemá nárok na doručenie rozsudku súdu p r v e j stolice a dotyčne opravných prostriedkov proti takému rozsudku je viazaný lehotou predpísanou pre žalobcu predtým jednajúceho, a to bez ohľadu na to, či verejný žalobca použil opravného prostriedku alebo nie. Zpätvzatie verejným žalobcom ohláseného opravného prostriedku nedáva poškodenému možnosť opravný prostriedok dodatočne ohlásiť.

Lehota 8 dní v § 42 tr. p. určená k prevzatiu obžaloby netýká sa zákonných lehôt, stanovených trestným poriadkom pre ohlásenie a prevedenie opravných prostriedkov.

(Rozh. zo dňa 5. apríla 1933, Zm IV 187/33.)

N a j v y š š í s ú d v trestnej veci proti J. H. pre zločin podľa § 301, 306 tr. zák., zavedenej pred krajským ako porotným súdom v P. a tamže oslobodzujúcim rozsudkom vybavenej, následkom sťažností poškodených M. S-ovej, H. S-ovej a R. S-ovej proti usneseniu krajského súdu z 25. februára 1933 v neverejnom zasedaní senátu takto sa usniesol: Sťažnosti sa zamietajú.

D ô v o d y:

Proti usneseniu krajského súdu, ktorým byly zmätočné sťažnosti poškodených odmietnuté ako opozdené, podaly poškodené včas sťažnosti, ktoré nie sú základné. Poškodené M. S., matka nebohého, a H. S., manželka nebohého, ktorá tiež ako tótorka zastupovala nezletilú B.

S., a ich právny zástupca boli pri hlavnom pojednávaní a pri vynesení oslobodzujúceho rozsudku prítomní a po vyhlásení rozsudku sa nevyjadřili o opravných prostriedkoch. Verejný žalobca zmätočnú sťažnosť ohlásil a previedol, avšak generálny prokurátor od zmätočnej sťažnosti ustúpil; poškodené boli o tom dňa 6. februára 1933 k rukám ich právneho zástupcu uvedomené. Zmätočné sťažnosti, podané poškodenými dňa 11. februára na poštu, boli právom odmietnuté ako opozdené.

V § 388 tr. p. sa predpisuje, že odvolanie (a podľa odst. 2 § 31 por. nov. primerane aj zmätočná sťažnosť) majú byť opovedené do troch dní po vyhlásení rozsudku. V trestnom poriadku sa nikde nenariaďuje, že rozsudok má byť doručený inému nežli obžalovanému v smysle § 329 tr. p. Odchylný predpis § 425 odst. 2 tr. p. platí len čo do druhostupňového rozsudku, keď poškodený na hlavnom odvolacom pojednávaní nebol prítomný. Poškodený nemá teda nárok na doručenie prvostupňového rozsudku a druhá veta § 46 tr. p. platí o opravných prostriedkoch proti prvostupňovému rozsudku v celom obsahu. Z toho tedy plynie, že poškodený zostáva viazaný lehotou platiacou pre žalobcu pred tým jednajúceho a platí preňho tiež trojdenná lehota rátaná od vyhlásenia rozsudku, a to bez ohľadu na to, oznámil-li verejný žalobca opravný prostriedok alebo nie. Táto trojdenná lehota nemôže byť predĺžená žiadnym spôsobom a neposkytuje najmä spätvzatie ohláseného opravného prostriedku verejným žalobcom poškodenému možnosť dodatočne ohlásiť opravný prostriedok. Keď teda poškodené proti prvostupňovému oslobodzujúcemu rozsudku, vynesnému a vyhlásenému v ich prítomnosti dňa 6. októbra 1932, podaly zmätočnú sťažnosť dňa 11. februára 1933, stalo sa tak už opozdene a boli ich zmätočné sťažnosti právom ako opozdené odmietnuté. Tomuto právnomu názoru není na prekážku predpis odst. III. lit. b) § 383 tr. p., že poškodený môže použiť odvolania (resp. podľa odst. 2 § 31 por. nov. zmätočnej sťažnosti) len vtedy, nepodal-li verejný žalobca odvolanie, (resp. zmätočnú sťažnosť), lebo opravný prostriedok je v takom prípade, použije-li opravného prostriedku vedľa verejného žalobcu i poškodený, ohlásený pre ten prípad, že by ohlásený opravný prostriedok verejného žalobcu bol vzatý späť. Lehota 8 dní v § 42 tr. p. určená k prevzatiu obžaloby nedotýka sa zákonných lehôt, stanovených trestným poriadkom pre ohlásenie a prevedenie opravných prostriedkov. Bezzákladné sťažnosti boli preto zamietnuté.

Čís. 4682.

O rozhodování o veřejných záležitostech po rozumu § 105 tr. zák. nejde jen v případech, v nichž správní úřad rozhoduje jako úřad judikující, nýbrž spadají sem i případy, v nichž rozhoduje o tom, zda a za jakých podmínek má uzavřít s určitou osobou soukromoprávní smlouvu dotýkající se zájmů státního celku neb alespoň veřejným právem chráněných zájmů určitého kruhu státních občanů.